

DISCRIMINACIÓ pàg 3
La diversitat sexual continua sent un tabú a les institucions religioses

FUTBOL pàg 20
Xavi Molist: "A l'Hospitalet no em van donar l'oportunitat de continuar el projecte"

línial'H ^{9 anys}

Novembre 2022 · Núm. 109 · linialh.cat

L'Hospitalet vol ser la seu de l'Agència Espacial Espanyola

Els empresaris aplaudeixen la candidatura de la ciutat per acollir la institució: "Serà un pou de riquesa" pàg 10

La fàbrica Godó i Trias. Foto: Línia L'H

"Projecte reciclat"

El museu dels promotors de l'Hermitage no convenç pàg 16

BELLVITGE pàg 16
La UB acull un emotiu homenatge a l'hospital pel seu 50è aniversari

LA FLORIDA pàg 18
Vuit de cada deu joves volen marxar del barri

ENTITATS pàg 11
La PAH critica que no se'ls cedeixi el seu antic local

MAQUINAS y MAQUINAS
Alquiler de maquinaria y herramientas profesionales

www.maquinas-maquinas.com

NO TE PIERDAS NUESTRAS OFERTAS DE ALQUILER x1€/día

Captura el QR con tu móvil, y mira todas nuestras herramientas.

TIENDAS EN TODA BARCELONA:
CORNELLÀ DE LLOBREGAT
EIXAMPLE
RONDA DE DALT
POBLENOU

precio FLASH 24h Alquila tu herramienta durante 24h

-50%
descuento en tu primer alquiler

¡Enseña este cupón en una de nuestras tiendas!

Promoción válida hasta 31 de diciembre de 2022. Oferta no acumulable a otras ofertas ya establecidas. Oferta aplicable máximo 2 días en el primer alquiler.

amicdirectes

Creadors de continguts en català

1a Edició

**LLUMS, CÀMERA
EN DIRECTE I...**

ACCIÓ!

Inscriu-t'hi fins al 2 de desembre de 2022 a:

amicdirectes.cat

Si ets alumne/a de 3r o 4t d'ESO, Batxillerat o CFGM
participa i guanya el teu premi!

Organitza:

amic

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

la Barcelona
desconeeguda

B^{HH}
Grup d'Hotels
de Barcelona

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

El cel hauria de ser per a tots

» La diversitat d'orientació sexual segueix sent un tema tabú a les institucions religioses majoritàries
 » "El que diguin uns bisbes carcamals amb cucurutxo al cap me la bufa", afirma Jordi Valls, catòlic i gai

Albert Alexandre
 L'HOSPITALET

Les institucions religioses majoritàries no han estat mai gaire amigues de la diversitat d'orientació sexual. Quan no era un bisbe com el de Màlaga dient que el matrimoni entre persones del mateix sexe és semblant a la unió entre un home i un gos era el de Solsona dient que l'homosexualitat tenia a veure amb l'absència de la figura paterna durant la infància. Quan no era un pastor evangèlic fent apologia de les anomenades teràpies de reconversió era un imam utilitzant la medicina islàmica per treure el dimoni de l'homosexualitat a un fidel.

Per sort, cada cop són més els exemples d'obertura i els creients que reconeixen sense complexos la seva condició sexual no heterosexual. És el cas de Jordi Valls, consiliari de l'Associació Cristiana de Gais i Lesbianes de Catalunya (ACGIL), que assegura que no hi hauria d'haver problemes entre fe i sexualitat. "Els meus 65 anys m'han ajudat a veure-ho amb perspectiva, perquè a l'adolescència ho passava molt malament per ser gai i cristià", explica. "Després vaig aprofundir en el món de la fe i vaig veure que no hi ha contradicció entre la meua religió i la meua orientació sexual", afegeix.

Com ell, també hi ha casos en les altres religions majoritàries. Persones que creuen que no hi ha incongruència entre creure en Al·là, Jahvè o Crist i ser lesbiana, gai, transsexual, bisexual o intersexual.

LA POSTURA OFICIAL

Malgrat els aires d'obertura, l'actitud de les institucions religioses no deixa gaires dubtes. "Hi ha casos de monitors que han estat

El col·lectiu LGTBI no és ben vist, en línies generals, per les institucions religioses. Foto: Gemma Sánchez/ACN

apartats de colònies religioses quan han dit que eren homosexuals o mestres d'escoles que eren lesbianes que quan s'han casat no els han deixat agafar els 15 dies de vacances", declara Valls. Ell mateix ha viscut aquesta discriminació en la seva pròpia pell quan algú li va dir que no podia adoptar sent gai perquè era una aberració.

A això cal sumar la posició de les instàncies més altes de l'Església catòlica, que mai han fet un pas definitiu en aquest tema, ni en el d'incloure les dones als serveis eclesiàstics. "El que diuen alguns bisbes és duríssim, però no són els meus bisbes... Aquests senyors carcamals amb cucurutsos al cap me la bufen", assevera Valls.

Així mateix, la jerarquia vaticana, tot i certes obertures amb el Papa Francesc, sempre s'ha mostrat molt contrària a les persones LGTBI. "Venim de dos papes dictatorials i tancats, i els capellans viuen amb por", explica Valls. És per tots aquests motius que des del seu

punt de vista s'entén a la perfecció que moltes persones creients del col·lectiu LGTBI acabin abandonant l'Església.

QUÈ DIU LA BÍBLIA

"No jegis amb un altre home com es fa amb una dona: és una cosa abominable". "Si un home jeu amb un altre home com es fa amb una dona, tots dos cometen una acció abominable. Seran condemnats a mort". Aquestes dues sentències aparegudes al Levític són emprades pels creients més conservadors quan volen atacar qualsevol forma d'orientació sexual que se surti de l'heterosexualitat.

Malgrat això, segons apunta Valls, "la Comissió Bíblica diu que les citacions contra els col·lectius LGTBI que apareixen als textos del cristianisme no són suficients per condemnar-nos". "Al mateix Levític també hi ha passatges on es diu que si menges gambes o et talles els cabells t'apedregaran", afegeix el d'ACGIL.

A L'ALTRA BANDA

És freqüent veure que diuen les institucions religioses sobre els col·lectius LGTBI. De totes maneres, malgrat excepcions com la de l'ACGIL, no sempre comptem amb l'altra veu. Com incorporen les entitats feministes o LGTBI la qüestió religiosa? Aquest és el marc de l'estudi elaborat pel centre d'Investigacions en Sociologia de la Religió (ISOR) de la UAB.

Finançat amb fons de la Direcció General d'Assumptes Religiosos, l'equip de treball s'ha preguntat com les entitats feministes, LGTBI i d'acollida a la migració de Santa Coloma de Gramenet, Vic i Lleida tracten el fet religiós. "Pel que hem vist, no hi ha un abordatge de la qüestió religiosa, i fins i tot hi ha una negació del fet religiós", afirma Víctor Albert Blanco, un dels investigadors.

En aquest sentit, la manera més freqüent de gestionar la tensió entre aquests dos àmbits és el

silenci. En el context actual, en què moltes persones han migrat cap a Catalunya i, a més de pertànyer al col·lectiu LGTBI, tenen una fe molt marcada pel seu país d'origen, es fa necessari buscar punts de contacte entre fe i sexualitat. "Hem vist que les entitats han d'integrar la perspectiva religiosa a la seva feina i també hem vist que moltes d'elles estan formades només per persones blanques", afegeixen des de l'estudi.

A les entitats els costa integrar el fet religiós, en gran part, pels segles de persecució que gais, lesbianes o transsexuals han viscut per part de les religions majoritàries. Per això, no costa d'entendre el que explica Valls de la primera vegada que l'associació a la qual pertany va entrar en contacte amb altres entitats LGTBI. "Al principi, ens miraven amb reticència i ens deien les *marieristis*, però un cop ens van conèixer la seva forma de veure'ns va canviar", afirma.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

L'àrea metropolitana no és de Ferraz

per Oriol López, secretari de Coordinació Municipal i Ciutats Grans d'Esquerra Republicana

Foto: Laura Busquets/ACN

Ahores d'ara tothom té clar que un dels objectius estratègics d'Esquerra Republicana de cara a les pròximes eleccions municipals és continuar fent forat a les zones metropolitanes del país, allà on més població es concentra i on tradicionalment l'independentisme ha tingut més dificultats per fer arribar el seu missatge. Una tendència que ha anat variant els darrers anys, en els quals ERC s'ha anat consolidant com a segona força, assolint fins i tot l'alcaldia en grans ciutats, com Sant Vicenç dels Horts, Sabadell, Tarragona, Sant Cugat i Sant Feliu de Llobregat, i també formant part del govern en d'altres, com Badalona, Castelldefels i Montcada i Reixac, per posar alguns exemples. Però ha arribat l'hora de fer un pas més, i aquesta voluntat es pot comprovar en l'elecció dels caps de llista republicans per a les eleccions del pròxim mes de maig. El cas més paradigmàtic és el de Gabriel Rufián, que recentment ha estat presentat com a candidat a l'alcaldia de Santa Coloma i que serà un dels referents més importants en aquesta aposta per continuar creixent en l'àmbit metropolità.

Els darrers 40 anys, els municipis amb més població de les grans àrees metropolitanes del país han estat governats de forma molt majoritària i ininterrompuda pel PSC, que a hores d'ara representa

un model de gestió municipal caduc, basat en el clientelisme i esquitxat, de vegades, per diversos casos de corrupció (cas Mercuri a Sabadell, cas Consell Esportiu a l'Hospitalet, cas Inipro a Tarragona...). En contraposició, des d'Esquerra Republicana proposem el nostre model basat en els valors republicans que ens defineixen des de fa més de 90 anys, amb la transparència, l'honestat i el com-

Per fer realitat un canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a la metròpoli

promís amb el bé comú com a banderes que ens han de permetre transformar els municipis per millorar la vida de la ciutadania.

Això és el que veritablement ens mou: ser al costat de la gent per millorar la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania. Amb aquest objectiu treballem des de cadascun dels municipis del país on tenim representació i des de totes les institucions que liderem, començant per la Generalitat de Catalunya. En canvi, la manca de preocupació dels socialistes pel ben-

estar del conjunt de la ciutadania, especialment de les persones que viuen a l'àrea metropolitana, s'evidencia en la pèssima realitat de l'únic servei de Catalunya que gestiona al 100% el govern de l'Estat: Rodalies. ¿De què serveix regalar títols de transport si a l'hora de la veritat les persones que agafen un tren cada matí han de patir les deficiències d'un servei que els provoca l'angoixa de no saber si podran arribar al seu lloc de feina o a recollir els seus fills a l'escola? Ja n'hi ha prou de governar d'esquena a la ciutadania.

Per fer realitat aquest canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a les zones metropolitanes. És imprescindible per poder avançar en els dos grans objectius: d'una banda, ajudar la ciutadania en uns moments de grans dificultats, a causa de la inflació i l'augment dels preus dels serveis, i, d'altra banda, fer créixer el suport a la República catalana, ja que disposar de les eines d'un estat per posar-les al servei de la ciutadania és fonamental per poder millorar, de forma plenament efectiva, la vida de la ciutadania del nostre país. Com bé diu Gabriel Rufián, l'àrea metropolitana no és del PSOE, no és de Ferraz, és de la seva gent. Per això volem comptar amb totes i cadascuna de les persones que viuen a les zones metropolitanes del país per escriure conjuntament el futur. Un futur que volem republicà, pròsper i socialment just.

Aquí es piula

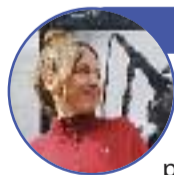

El Twitter en paper

@apunte

La Joana Masdeu ha comès l'error de dir que era periodista parlamentària, on ens coneixem tots. Però si diu que és un veí de Cornellà que es queixa d'algo o un metge de Torroella que està veient quelcom rar als pacients, t'ho empasses. Vull dir que, a Twitter, desconfieu de tot.

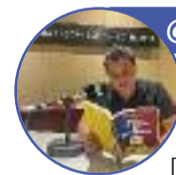
@laiamarques

Treballa a un *coworking* ple d'empreses punteres, *start-ups*, *entrepreneurs*, guiris, gent molt intel·ligent, cervells descomunals, innovació, *afterwork* i *candemor*, que tiren les llandes a l'orgànic i no volen posar el *puto* rentaplats perquè ja ho farà la treballadora de la neteja.

@CarlotaGurt

Benvolgudes (i abjectes) empreses, us recordo que les factures s'han de pagar a màxim 60 dies. Qualsevol termini superior és il·legal, fins i tot si s'estipula en el moment d'encarregar la feina. Gràcies per continuar infringint la llei. Ben cordialment, l'autònom maltractat.

@SiqueRodriguez

Definitivament, el *tribunero* ha mort. Avui [26 d'octubre de 2022, durant el partit contra el Bayern], amb l'equip eliminat, 84.000 persones. I amb 0-2, la gent continua animant. És un canvi en el mapa social del Camp Nou. Desconec si durarà o no. Però meix una anàlisi sociològica.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12321-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

El Paranimf de la Universitat de Barcelona ha estat l'escenari d'un emotiu acte d'homenatge en el marc del 50è aniversari de l'hospital de Bellvitge, un centre que forma part de la identitat hospitalenca i que ha portat el nom del barri arreu.

Hospital de Bellvitge

pàgina 16

L'Associació de Famílies d'Alumnes de l'escola Paco Candel ha dit prou i ha reivindicat que es desencalli el projecte de construcció del seu nou edifici. Aquest centre fa més d'una dècada que funciona en barracons.

AFA Paco Candel

pàgina 16

El parc de la Torrassa continua sense ser un espai agradable per als veïns d'un dels barris més densos de la ciutat. Fa un any l'Ajuntament va anunciar que hi faria reformes, però encara no s'han fet i els veïns denuncien falta de manteniment.

Ajuntament

pàgina 18

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 El barri s'engalana per celebrar un segle d'història
- 2 ERC i EUIA sumen forces per aconseguir un "canvi de règim" a l'Hospitalet
- 3 Manifestació als Blocs Florida a favor del raper Morad
- 4 "Fins sempre, company"
- 5 'Assaborint Records': remenant en el rebost de la memòria

Recuperem l'orgull de la Florida

per Coque García (ERC L'H)

Foto: Twitter (@AViVLaFlorida)

Aquests dies s'ha celebrat el centenari del barri de la Florida. Un barri sorgit ara fa cent anys entre camps i bòbiles, en un l'Hospitalet que encara mantenia el seu caràcter agrari i industrial, i que va acollir milers de persones vingudes d'arreu. El creixement desbocat del franquisme, sense equipaments ni zones verdes, va fer que, encara avui, arrosseguem el dubtós honor de ser un dels barris amb més densitat d'Europa.

Cent anys donen per a molt. És indubtable que el barri ha millorat, gràcies sobretot a la incansable lluita dels veïns i el teixit social. Ferides com les línies elèctriques ja són història, i d'altres encara continuen, com les vies que ens separen d'altres barris. Però la grisor dels carrers, la deixadesa i la brutícia continuen sense que l'Ajuntament vulgui capgirar la situació.

Hi ha un pla integral en marxa, sí, amb més bones intencions i promeses buides que amb accions efectives, amb una participació limitada i molt

controlada, i molt dirigit des de dalt. El barri mereix més. També mereix uns responsables polítics capacitats que no tractin els veïns amb paternalisme i condescendència, com fa la regidora de districte esbrancant amb estil *Barri Sèsam*. Necessitem un govern que escolti, que no menystingui ni doni l'esquena al barri, i que es prengui seriosament els problemes que tenim.

Perquè al barri hi ha problemes. Hi ha problemes d'ordre públic i d'incivisme, però també hi ha precarietat, infrahabitats, famílies desnonades, manca d'oportunitats i d'esperança per als joves de la Florida. Alguns fan demagògia i li fan el joc al populisme d'ultradreta, i magnifiquen la sensació d'inseguretat buscant rèdits electorals. La realitat és

que la seguretat també són carrers nets i ben il·luminats, espais públics on socialitzar, benestar per als veïns i veïnes i un futur per al jovent. I això no se soluciona només reclamant més policia i criminalitzant els joves del barri.

Al govern municipal li cal valentia i determinació per abordar aquests problemes. Des d'Esquerra Republicana volem uns barris dignes i uns carrers segurs, més verds i accessibles, més nets i més ben cuidats, amb una policia de proximitat i que enforteixi la cohesió social, i ho volem fer escoltant la gent i treballant amb les entitats per impulsar les transformacions que necessitem a la Florida. Perquè volem recuperar l'orgull de barri, l'orgull dels que som de la Florida. Visca el barri, i per 100 anys més.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#MésApunyalaments

#CanviDHora

#LulaVençBolsonaro

@ramossalvat: L'apunyalament entre les discoteques Brisas i Apolo se segueix investigant [...] La baralla la va motivar un robatori, s'ha d'aclarir si el mort era víctima o lladre.

@abocadecano: A casa tenim una fan del canvi d'hora que ja espera impacient que a les sis sigui fosc i negre. Coneixeu algú més així o tenim un exemplar únic?

@Alex_Sants8: Resultats 2a volta de les presidencials brasileres als centres de votació a l'Estat. Barcelona: Lula 75,5%, Bolsonaro 24,5%. Madrid: Lula 56,1%, Bolsonaro 43,9%.

La ciutat sense carrers

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

El carrer ha mort, afirmava dogmàticament Le Corbusier en la dècada del 1930. Amb aquesta provocadora sentència, l'arquitecte franc-suís proposava una ciutat radiant, la Ville Radieuse, on els edificis s'aixecaven sobre pilars per deixar passar per sota un parc infinit, sense carrers delimitats, i els passadissos dels blocs residencials prenién el paper de "carrers interiors" d'accés als habitatges. Era temps d'entreguerres, en el qual el moviment modern pretenia reinventar la manera d'habitar i construir ciutats, en un intent de reescriure una història que es mostrava tràgica.

El projecte que, malauradament, s'ha començat a construir a l'Àràbia Saudita, The Line, pretén completar, en 50 anys, una ciutat per a 9 milions de persones amb un sol carrer recte de 170 quilòmetres de longitud i una amplada de 200 metres. 170 quilòmetres, perquè se'n facin una idea, és la distància entre Barcelona i Vielha o entre Lleida i Girona en una línia estrictament recta, sense concessions a la geografia, a l'existència de zones poblades o a la natura. Per si no n'hi hagués prou, aquest longitudinal despropòsit tindrà façanes de mirall a l'exterior, majoritàriament desert, que a més de dividir l'habitatge natural de moltes espècies confondrà les aus o altres animals, creient que volen cap a un horitzó llunyà. Una cosa semblant al que li passava a Jim Carrey al final de la pel·lícula *El xou de Truman* quan la proa del seu vaixell travessava la lona del decorat en forma de cel.

Veient les imatges virtuals de la vida interior d'aquesta "ciutat", crida l'atenció l'atmosfera que recrea, semblant a la d'un "mall" comercial a la qual ja comencem a estar acostumats i que, a l'Orient Pròxim, és tan habitual en les últimes ciutats *ex novo* aixecades al no-res: un passadís central amb botigues a banda i banda. Aquest únic espai central, en paraules dels seus creadors, es fa precisament "per evitar que hi hagi carrers". Segons sembla, aquesta vegada l'emergència climàtica i la contaminació a les ciutats han tornat a sentenciar els carrers com a culpables, eliminant-

los sense miraments en la construcció de la ciutat, en nom de l'ecoeficiència i la sostenibilitat.

Una trama de carrers era l'acte fundacional de les ciutats romanes. Tot començava amb una intersecció, la del Cardus Màximus, un carrer sensiblement orientat nord-sud, amb el Decumanus Màximus, en sentit est-oest, encara que també eren freqüents altres orientacions atenent el context on s'implantaven. La intersecció del Card amb el Decumà donava origen a una de les portes de la ciutat. D'una banda, el Fòrum (fora), on es comerciava amb l'exterior i, de l'altra, l'interior de la ciutat, que creixia en forma de malla afegint-hi carrers paral·lels i perpendiculars segons la mida de les *insulae* o parcel·les. El creixement de les ciutats acabava desbordant la pròpia porta, així que el fòrum es va convertir en l'espai públic central de la ciutat; el lloc de trobada i de debat.

Fotografia aportada per l'autor

A Barcino, el Card de la ciutat romana és el carrer Call i Llibreteria i el Decumà és la línia del carrer del Bisbe i el carrer de la Ciutat. Formen un angle d'uns 45° amb els eixos cardinals, molt semblant al de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, aixecat gairebé dos mil anys després. És curiós observar com el límit de l'Eixample que va projectar Cerdà, girat novament 45° respecte de la trama de l'Eixample, és la reinterpretació fidel del Card i del Decumà romà, en aquest cas l'avinguda Meridiana (nord-sud) i l'avinguda del Paral·lel (est-oest), a la intersecció de les quals hi ha els afores; el port on comerciem amb l'exterior. Diran vostès, doncs, que el Fòrum de les Cultures del 2004 es va fer en un lloc equivocat...

La intersecció, la cruïlla, és el que provoca la trobada; l'espai urbà per excel·lència. Com encertadament va assenyalar el desaparegut arquitecte i catedràtic d'Urbanisme Manuel de Solà-Morales, la veritable cèl·lula de l'Eixample barceloní no és l'illa, sinó la cruïlla de carrers aixamfranats. No debades, el primer assaig que es va fer per comprovar com es veuria aquesta nova arquitectura de l'Eixample va ser reproduir a escala real una cruïlla de carrers a l'interior de les muralles de la ciutat. Concretament, als carrers Doctor Dou i Pintor Fortuny, i que es pot visitar actualment.

Barcelona, comparada amb altres ciutats, és una ciutat petita i compacta. Propicia la vida urbana a través dels seus carrers, que juntament amb els seus parcs i les seves places generen llocs per a la trobada i l'intercanvi. Però també la fan molt còmoda i eficaç. La malla ha estat adoptada per infinitat de ciutats de tot el món, amb diferents mides i ritmes. Facilita la mobilitat i, amb això, optimitza l'energia que utilitzem per desplaçar-nos-hi. La proposta de la ciutat àrab, de 170 quilòmetres de llargada per 200 metres d'amplada, podria resoldre's fàcilment amb una malla de 5,83 quilòmetres de costat. Una cosa així com un quadrat des de la platja de Llevant fins al final del Paral·lel, vorejant la ronda de Dalt. Una superfície de 34 km², que cabria perfectament en els 100 km² que ocupa Barcelona.

No és estrany que els promotors anunciïn trens bala que permetran viatjar en només 20 minuts de punta a punta de la ciutat a més de 500 km/h —això si no hi ha parades intermèdies. Tot molt sostenible. No m'imagino oblidant-me les claus a casa i havent d'agafar el tren bala de nou, cosa que a Barcelona, per exemple, solucionaríem caminant, en bicicleta o agafant el V15. Una ciutat que es dissenya ineficient de sortida no pot pretendre ser més ecoeficient que les altres.

Tampoc no hi voldria viure i necessitar una ambulància, apagar un foc o ser rescatat en cas d'un atemptat o de qualsevol emergència. Res de bo sembla que pugui sortir d'una ciutat fundada a partir d'un únic carrer. Ben mirat, un Card. Un Card molt gran.

Les millors perles

Roba una tele d'una pensió, la porta fins a un bar i, quan s'adona que s'ha descuidat el comandament, torna a la pensió per recuperar-lo. És la jugada mestra d'una lladre a Galícia, segons ha explicat la Policia Local de Rolda da Muralla.

S'adonen que un quadre de Piet Mondrian ha estat 77 anys penjat del revés. L'experta que va detectar l'error no entén com ha pogut passar. La resta de mortals, en canvi, ho entenem perfectament. Ai, l'art contemporani.

Pedro Sánchez va celebrar poder "treballar juntament amb el Senegal" i visitar "el president del Senegal" durant un discurs fet a Kènia davant del president kenian. L'amfitrió li va haver de corregir l'error. De vegades un no sap ni on és.

El líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, cita en un discurs "aquella distopia escrita per Orwell cap a l'any 84". Es referia a 1984, la cèlebre novel·la ambientada al 1984 i publicada... el 1949. No feu com ell: llegiu.

Twitter (@mterstegen1)

LA FOTO

A LA TARDOR, PLATILLOS!

Ruta gastronòmica

L'HOSPITALET,
DE L'1 AL 27 DE NOVEMBRE DE 2022

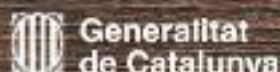
Platillo + beguda: 4 euros

MÉS INFORMACIÓ:

www.hospitaletturisme.l-h.cat

PARTICIPA-HI:

   @lhturisme #alatardorplatillos #lhturisme

Ajuntament de L'Hospitalet

Tribuna

Les Lucindes de Barcelona

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Clàudia Campos/ACN

La Lucinda va arribar a Barcelona l'any 2017 des de la República Dominicana. Tenia 26 anys i dos fills preciosos que es varen quedar a Santo Domingo amb els avis. Dos anys més tard van arribar i ara viuen plegats en un barri de Barcelona. La Lucinda treballa al món de l'hostaleria. Bé, això és una apreciació genèrica que cal matisar per evitar confusions: neteja habitacions i fa llits, és a dir, una Kelly. Està contenta perquè amb el seu sou, esforçat i migrat, manté els seus fills i cada mes envia un bon grapat d'euros al seu país per ajudar la família. Ella sap que és el pal de paller de moltes persones i, encara que li costi entendre moltes de les coses que passen a Barcelona, s'esforça a participar i a contribuir en la vida comunitària. No està segura que hi hagi gaire més futur per a ella, però malgrat tot ha fet un curset de català, s'ha apuntat amb entusiasme a l'AMPA del col·legi dels nens i ha tret el nas en un centre de formació digital que Barcelona Activa té al barri. Algú li ha dit que val la pena i quelcom li dona voltes al cap. Potser amb una bona formació podria deixar les habitacions i fer alguna feina menys cansada i amb una mica més de perspectiva. La Lucinda farà el curs d'informàtica d'aquí a un mes, us ho puc assegurar, perquè a poc a poc s'ha adonat que el seu futur depèn d'ella mateixa.

La Lucinda sabia que ser dona no és una rèmorra ni un problema. Ho sabia des de petita, però a casa seva li havien ensenyat una altra cosa i els companys de carrer no l'havien ajudat gaire. Amb 17 anys va tenir el primer fill, d'un home qui sap on para. Tampoc és una tragèdia, li varen dir els pares, ni ets la primera ni seràs l'última i, a més, alguna cosa hi has fet. Amb 22 anys es va casar, ara sí amb un xicot del barri que li va jurar amor etern. El matrimoni encara segueix, però l'amor etern es va esvaïr en poc temps entre paraules gruixudes, alguna clatellada i nits solitàries sense explicacions ni consols. Va marxar sola, amb la promesa de tornar o recollir, és igual, i primer van arribar els fills,

després el marit. Ara té un tercer fill nascut a Barcelona i es diu Josep.

El pare volia posar-li Wilmar, però la Lucinda, no sap ben bé per què, es va entossudir a dir-li Josep. En realitat sí que ho sap. Li va posar Josep perquè ja li podia plantar cara al seu marit. Sembla poca cosa barallar-se per un nom, però ben mirat és una petita conquesta inimaginable només 5 anys enrere. La Lucinda ha descobert que té dret a un contracte laboral, que hi ha sindicats que treballen perquè el sou millori cada any i que els seus caps no són ni deus ni monstres que poden despertar-la de nit com un malson. A l'escola hi té un paper i les mestres li expliquen coses dels nens que no havia ni tan sols imaginat. Té amigues sense papers que li demanen consell i un dia va anar a una reunió de l'Ajuntament on va parlar. Qui ho hagués dit! Va parlar sense por. Va dir el que pensa. Va reivindicar.

El marit de la Lucinda no ho acaba d'entendre. He de dir-ho: mai va a recollir els nens. No és mala persona, ja no és com abans, però li costa trobar feina i passa massa tardes al bar de la plaça de sota casa. De vegades arriba a casa una mica tocat i aleshores se li escapa algun crit, però la Lucinda no afluixa. Els nens són el més important, però ella n'està al davant, i el Josep, amb tres anyets, només té edat per ser estimat. La Lucinda l'ha fet fora de casa tres vegades. La primera van ressonar els crits per tot el veïnat. La darrera va tornar amb el cap abaixat.

Jo no sé si la Lucinda ha tingut sort o no. Caldria anar endavant i enrere moltes vegades per comprovar on és la felicitat, però ara no té por de res i qui sap què hauria fet si hagués de fer aquest trànsit repetit. Com va escriure Hanif Kureishi, no s'hi val posar el cervell expert de l'home madur en el cos magnífic del jove aprenent, perquè la quadratura del cercle és tan impossible com irreal. Per això, aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur.

“

Aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur

”

Flaixos

@ratolinaemma: M'agradaria ser milionària per dedicar-me a fer invents per millorar la vida de les persones amb discapacitat. Què fan els milionaris amb la pasta?

@MAIbercocs: Soc a la Gran Via madrilenya, he entrat a una oficina bancària a fer una cosa, m'han atès en català. M'he passat el putu joc.

@paucusi: De vegades penso que l'única diferència entre la gent que té projectes i la que no és que la que en té qualifica de projectes coses que potser no són tan projectes.

L'equilibri
perfecte

Gaudir i
protegir

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir i protegir a
espaisnaturals.cat

L'empresariat celebra la idea de portar la NASA espanyola

» La ciutat és candidata per acollir l'Agència Espacial Espanyola
» La iniciativa hospitalenca compta amb el suport de la Generalitat

F.J. Rodríguez
L'HOSPITALET

El Ple de l'octubre va donar el vistiplau a la candidatura de l'Hospitalet per acollir l'Agència Espacial Espanyola. Haurà de competir amb una desena de ciutats de la resta de l'Estat. L'Hospitalet, això sí, és l'únic municipi català que opta a acollir la institució, fet pel qual compta amb el suport de la Generalitat, tal com ha assegurat el govern municipal i ha confirmat aquesta publicació de fonts del departament d'Empresa. Per tant, que el Govern català impulsi des de fa dos anys un projecte aeroespacial similar sembla no ser un obstacle per beneir l'arribada de l'agència espanyola a Catalunya.

Sigui com sigui, qui ha celebrat la proposta, que va ser presentada com un punt d'urgència al plenari del mes passat, han estat els empresaris. La vicepresidenta i directora general de la patronal AEBALL, Rosa Fiol, considera que es tracta d'una "molt bona notícia" que ajudarà a atraure inversions a l'Hospitalet. "Donarà més vida a la restauració i els hotels i serà un pou de riquesa", declara a *Línia L'H*.

Per la seva banda, el president de l'Associació Empresarial Pedrosa i director d'Àrea8, Baltasar Pozuelo, coincideix en opinar que és un projecte "molt atractiu". "I no només per al teixit empresarial, sinó també per als reptes de futur", expressa en una conversa amb aquesta publicació. "Ens hem de felicitar,

L'àmbit de la Ciutat de la Justícia podria acollir la seu. Foto: Arxius

perquè l'Hospitalet accepta reptes sobrevinguts", rebla.

En aquesta línia es va pronunciar el primer tinent d'alcaldia, Francesc J. Belver, durant la seva intervenció al Ple per presentar la candidatura. "És una oportunitat que val la pena aprofitar", va afirmar el tinent d'alcaldia, que va destacar que l'Hospitalet compta amb requisits que la fan una destinació interessant. Entre ells, la seva ubicació pròxima a la capital, a l'aeroport i al port. "La situació geogràfica de la ciutat és immillorable", destaca Fiol, que també subratlla que l'arribada d'aquesta institució aeroespacial pot ser un revulsiu per a la comarca.

En aquest sentit, la vicepresidenta d'AEBALL recorda que el sector de l'automoció –i totes les indústries auxiliars– han patit pel tancament de Nissan i els alts i baixos de producció de Seat, i que la instal·lació de l'Agència Espacial Espanyola a l'Hospitalet podria "donar sortida" a moltes d'aquestes empreses. "El sector aeroespacial té molt de futur", assenyala Fiol, que destaca que al

voltant de la hipotètica seu de l'agència es podria configurar un "ecosistema" d'empreses d'aquest àmbit. Qui pensa de manera similar és Pozuelo. "Podríem passar de fer peces per a l'automoció a fer-ne d'aeroespacials", augura.

Finalment, la candidatura va tirar endavant al Ple gràcies a la majoria absoluta del PSC, però també als vots favorables de Ciutadans, LH En Comú Podem i el PP, que van celebrar la iniciativa. ERC, per la seva banda, es va abstenir. En declaracions a *Línia L'H*, el portaveu republicà Antoni Garcia justifica el seu posicionament per "prudència", ja que no compten amb documentació explicativa del projecte.

Amb tot, fonts municipals indiquen que les oficines de l'agència podrien ubicar-se a l'àmbit de la Ciutat de la Justícia, perquè es necessiten 3.000 metres quadrats per allotjar-hi un centenar de treballadors. A més, l'Ajuntament també busca un edifici a la Plaça Europa. Tanmateix, la ciutat té rivals potents i caldrà veure com acaba tot plegat.

Literatura | Alberto Valle guanya L'H Confidencial

L'escriptor i periodista barceloní Alberto Valle ha rebut el premi de novel·la negra L'H Confidencial per l'obra *Todos habían dejado de bailar*, ambientada en la Barcelona dels anys 60 amb l'arribada del jazz.

Nou arxivament d'una causa del cas Consell Esportiu

TRIBUNALS ▶ La jutgessa que investiga les suposades irregularitats al Consell Esportiu va arxivar a finals de l'octubre la causa contra la interventora de l'Ajuntament, segons va avançar *El Nacional*. D'aquesta manera, la jutgessa no veu cap indicatiu de comissió de delictes per part de la interventora en relació amb les subvencions de l'ens esportiu.

Es tracta d'un nou arxivament d'una causa pel cas Consell Esportiu, després que el juliol el jutjat decretés que l'alcaldessa, Núria Marín, que estava sent in-

vestigada, tampoc havia comès cap irregularitat. Marín estava sent investigada per un presumpte delictes d'omissió del deure de denunciar irregularitats comptables.

LA SITUACIÓ D'ALCÁZAR I PLAZA

Per la seva banda, la fiscalia demana quatre anys de presó per a l'extint d'alcaldia Cristian Alcázar, i per a l'exregidor Cristóbal Plaza, per un delictes d'estafa i un altre contra la seguretat social, en el marc de la investigació d'aquest afer.

Crítiques al govern per manca de diàleg pels pressupostos

L'aprovació dels comptes va centrar el Ple de l'octubre. Foto: Ajuntament

ECONOMIA ▶ L'oposició va criticar el govern municipal el que consideren "manca de diàleg" per tirar endavant els pressupostos. Els comptes es van aprovar al Ple de l'octubre, gràcies a la majoria absoluta del PSC. Per la seva banda, l'oposició o bé es va abstenir, com van fer ERC i els comuns, o van votar-hi en contra, com va ser el cas de Ciutadans i PP. "Hi ha molt de marge de millora", va resumir Antoni Garcia, portaveu dels republicans, la postura dels grups de l'oposició. El govern, per la seva

banda, va defensar que aquests comptes són "equilibrats, socials i de proximitat" i que amplien la despesa per habitant, que és un 10% superior.

Tot i això, des d'ERC i LH En Comú Podem van anunciar que presentarien al·legacions als comptes, mentre que el PP va incidir en la baixada dels impostos que defensa la seva formació en l'àmbit estatal. Sobre aquesta qüestió, el primer tinent d'alcaldia, Francesc J. Belver, va recordar que "ingressant menys no es pot gastar més".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dímarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

La PAH critica l'Ajuntament per no cedir-los el seu antic local

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

La PAH de l'Hospitalet fa dos anys que no té un local en condicions on reunir-se. Fins a la pandèmia, ho feien en un equipament del carrer Mare de Déu de la Mercè, a tocar dels Blocs Ciutat Comtal, a Sant Josep. La covid, però, va obligar a tancar l'edifici, on també es feien els cursos de català del Centre de Normalització Lingüística. Amb la pandèmia superada, els cursos hi han tornat, però la PAH no.

Des de l'assemblea de la plataforma expliquen que fa dos anys que estan demanant tornar al seu antic local, o a un altre, per poder portar a terme la seva activitat amb normalitat. Asseguren que han presentat instàncies a l'Ajuntament, que no han estat ateses. "Ens posen excuses i traves", denuncien. Per tot plegat, durant aquest temps han hagut de celebrar les seves assemblees a l'aire lliure, en parcs, un pegat que no satisfà els seus membres. "A l'hivern fan fred i es fa fosc, i hi ha gent que ha de venir amb els seus fills", indiquen des de l'assemblea a aquesta publicació.

La PAH celebra les reunions en un espai sense condicions. Foto: Línia L'H

És per aquesta raó que a principis de l'octubre van decidir celebrar les seves reunions davant de l'Ajuntament, en protesta per no tenir un local. Això va propiciar una reunió amb la regidora d'Habitatge Laura García, que segons indiquen fonts municipals va comunicar-los que se'ls està buscant un local alternatiu, sense donar més detalls.

Però davant la manca de solucions, la PAH va haver de moure fitxa i buscar un lloc adequat per reunir-se. I l'han trobat, en concret a l'antiga fàbrica Germans Albert, a Sant Josep, ocupada pel col·lectiu Nabat des de l'agost [veure pàgina 14]. Però es tracta d'una solució temporal,

atès que el risc de desallotjament hi és present. "Som aquí per necessitat", al·leguen des de l'assemblea, "però millor aquí que no pas al carrer, agafant fred", afegeixen. De fet, han hagut de condicionar un espai de la factoria per fer les reunions, però no reuneix les condicions mínimes.

Sigui com sigui, el fet de no haver tingut local els dos últims anys ha perjudicat l'activitat de la PAH. "Les famílies ens busquen i no ens troben, perquè no tenim una adreça fixa", lamenten. Amb tot, esperen trobar una solució aviat. "No és just, necessitem un local perquè la nostra és una lluita constant", reivindiquen des de la plataforma.

La Síndica reprova Ramos per haver retirat la bandera LGTBI

PUBILLA CASES ▶ La Síndica de Greuges, Merche García, considera que l'actitud de la regidora dels Districtes IV i V, Lola Ramos, durant la Festa Major de Pubilla Cases, quan va decidir retirar una bandera LGTBI+ per unes suposades queixes veïnals, no va ser l'adequada.

Així ho ha expressat en una resolució de la qual se n'ha fet ressò L'Horgull, que en un co-

municat ha demanat la dimissió de la regidora i disculpes públiques per la gestió d'aquells fets.

Aquell dia, Ramos hauria decidit retirar la bandera de l'arc de Sant Martí, davant d'unes suposades queixes d'alguns dels assistents a l'activitat, un conta contes de temàtica LGTBI+, segons va informar *Districte 7*. Des d'aleshores, el govern no ha donat cap explicació.

Polèmica en un procés de selecció de la Guàrdia Urbana

SEGURETAT ▶ Un caporal de la Guàrdia Urbana ha denunciat presumptes irregularitats en un procés selectiu per accedir a la plaça de superintendent, al qual només es van presentar ell i l'actual cap del cos policial, que està en comissió de servei a la ciutat.

El caporal ha demanat la impugnació del procés al·legant que l'altre candidat va fer ostentació dels galons del seu uniforme durant la prova de selecció. També lamenta que no li van donar cap explicació tècnica a l'hora de declarar-lo no apte per a la plaça de superintendent, després de fer l'examen. Aquesta qüestió va arribar al Ple de l'oc-

tubre, a través d'una pregunta de la portaveu del PP, Sonia Esplugas, que interpel·lava el govern municipal sobre la resolució del recurs del caporal. "Els processos de selecció de la Guàrdia Urbana són absolutament transparents, i els recursos es contesten", va respondre el tinent d'alcaldia de Seguretat, José Castro, que va acusar Esplugas de "mentir".

Sigui com sigui, continuen les crítiques al govern per manca de recursos policials. Recentment, el sindicat SPL-CME va lamentar la falta d'efectius per vigilar el Horrorween, una festa multitudinària celebrada a la Fira el 29 d'octubre.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Obres de construcció de la Bòbila de la Societat de Rajolers de Barcelona a Collblanc el 1899. Foto: Arxiu Fotogràfic de Barcelona

Passen setze minuts de les cinc de la matinada del 4 de maig del 1897. Tomás Ascheri, Antonio Nogués, José Molas, Luis Mas i Juan Alsina, després de gairebé un any de judici, esperen que els botxins disparin. Mas mira l'escamot d'afusellament i els diu amb sorna: "Apropeu-vos més, home!". Seixanta segons després, els cinc homes són executats al fossar del Castell de Montjuïc. Tot i que mai s'ha pogut demostrar la seva culpabilitat, se'ls acusa d'haver perpetrat un dels atemptats més mortífers que recorda Barcelona. El 7 de juny de l'any anterior, mentre una comitiva religiosa avança pel carrer Canvis Nous en direcció a l'Església de Santa Maria del Mar, una bomba esclata a un quart de deu de la nit. L'acte terrorista deixa 12 morts i uns setanta ferits.

L'atemptat del Corpus es produeix en un carrer estret, sota la mirada de centenars de persones, la majoria d'elles jornalers i obrers. Ràpidament, s'assenyala l'anarquisme com a responsable de l'atemptat i comença la cacera de bruixes. Es detenen més de 600 persones, que s'encarceren i es torturen. L'opinió pública, en un inici favorable a l'escarni, de mica en mica va virant. Com explica l'historiador i polític difunt Antoni Dalmau al seu llibre *El Procés de Montjuïc. Barcelona al final del segle XIX*, ni la petició d'indult formulada pel bisbe de Barcelona ni les moltes queixes als diaris de figures com el republicà Pi i Maragall seran suficients per evitar l'execució dels cinc homes. Són el cap de turc d'un procés judicial que arriba a acumular 195 penes de presó, cadena perpètua, deportació o treballs forçats a ultramar.

L'afusellament es produeix en un moment icònic de Barcelona i dels territoris que avui ocupa la metròpoli. Mentre pobles com Badalona estan a punt de convertir-se en ciutats per gràcia reial, Barcelona s'emmiralla en París o Londres. De fet, l'endemà de l'atemptat *La Vanguardia* fa referència a aquesta idea: "S'ha trasllat en un funeral abatiment el bon nom d'una ciutat que amb esforç aconseguia col·locar-se al nivell de les més cultes".

'A BAIX LES MURALLES'

Al tombant de segle, Barcelona culmina el seu procés d'expansió iniciat a mitjan segle XIX. "Fins aleshores, la ciutat se circumscriu al que avui és el districte de Ciutat Vella i està rodejada per l'antiga muralla", afirma l'historiador i periodista Rafa Burgos. El cert és que les condicions de vida intramurs són impossibles. El 1854, per exemple, el còlera ha matat 6.500 persones. "La densitat de Barcelona és altíssima", recalca el també periodista i historiador Albert Torras. És per aquest motiu que la demanda de la ciutadania d'enderrocar les muralles ja es fa sentir els anys 40 i s'acaba concretant el 1854 amb el projecte del doctor Pere Felip Monlau batejat com *A baix les muralles*.

Quan la metròpoli no era la metròpoli

Entre finals del segle XIX i principis del XX, Barcelona i la seva rodalia viuen un procés de canvi mai vist. Es comencen a posar les primeres pedres del que serà la metròpoli que coneixem avui dia. Però com era la capital catalana al tombant de segle? I el Baix Llobregat? Quan va convertir-se en ciutat Badalona?

La iniciativa arriba amb les reticències de l'Estat. "Segons el ministeri de la guerra, a la zona d'extramurs no es pot construir a una distància que correspongui al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres", explica Burgos. Els successius conflictes que ha viscut Catalunya amb l'Estat des del 1714 han fet que les terres que rodegen les muralles siguin militars, i haurà de ser la pressió popular i municipal la que permeti el canvi. "El dia a dia costa de

respirar, i ja a mitjans de segle l'Ajuntament prohibeix posar cap fàbrica amb màquina de vapor dins de les muralles", relata Burgos.

Aquesta època coincideix amb l'inici de la construcció de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, un enginyer militar i, per tant, ben vist des de Madrid, que té per objectiu urbanitzar tot el que són els terrenys agrícoles que hi ha entre Ciutat Vella i els municipis del pla de Barcelona. La seva visió entronca amb les aspiracions de la burgesia del

moment, que, en paraules de Torras, "els anys 60 vol que la ciutat estigui a l'altura de París i acumula dues dècades demanant ser seu de l'exposició universal que acabarà celebrant-se el 1888". Amb tot, els propietaris dels terrenys no veuen amb bons ulls el pla de grans avingudes –també per facilitar el desplegament militar– perquè no els permet construir tants edificis com voldrien i, per això, l'Eixample s'allunya de la visió inicial de Cerdà. Alhora, tots aquests ter-

renys ja fa temps que es fan servir per situar-hi indústries. En són exemples el Poblenou i Sants.

Així mateix, el somni europeista de la burgesia encara es fa més realitat el 20 d'abril del 1897, quan la reina regent Maria Cristina autoritza la capital catalana a annexionar-se els pobles de les Corts de Sarrià, Sant Gervasi Cassoles, Sant Andreu de Palomar, Sant Martí de Provençals, Sants i Gràcia. És la culminació d'un procés que ha començat el 1869 i que

Adeu al mar

● Temps era temps, l'Hospitalet de Llobregat tenia platja. Va ser l'any 1920 quan el municipi va perdre la seva costa i no la recuperaria mai més. La va vendre a Barcelona.

L'actual Zona Franca era aleshores la Marina de l'Hospitalet i representava un territori de més de 900 hectàrees, és a dir, la meitat del seu terme municipal. "Era un terreny on hi havia un conglomerat de pescadors i algunes masies disperses on els pagesos vivien força bé", explica l'historiador i autor del llibre *Quan l'Hospitalet va perdre la platja*, Jesús Vila. "La ciuta-

Europa. El 1920 feia dos anys que havia acabat la Primera Guerra Mundial. Espanya, que es va mantenir neutral, va aprofitar la contesa per millorar la seva situació econòmica, i els industrials catalans van fer l'agost amb aquella guerra. De fet, aquests darrers havien acumulat un poder notable comerciant amb els països enfrontats i van pressionar l'Ajuntament de Barcelona i el govern de l'Estat per dur a terme l'annexió de terrenys. "Es volia ampliar el port per rivalitzar amb Marsella, i a sota de Montjuïc era el millor lloc per fer-ho perquè el mar

L'Hospitalet va vendre la meitat del seu territori a Barcelona l'any 1920. Si no ho hagués fet, avui dia el municipi tindria la seva pròpia platja

dania del centre anava en carro o a peu fins a la platja a banyar-se, perquè aleshores es mirava més cap al mar que no pas cap al riu", afegeix.

Per què l'Hospitalet va decidir vendre la meitat del seu territori? El cert és que l'operació urbanística es va fer a un preu molt baix i beneficiós per a la capital catalana. "A l'Ajuntament de Barcelona li suposava uns guanys impressionants, perquè volia construir una zona logística i industrial on les mercaderies no paguessin impostos perquè es quedaven en una zona franca", detalla l'historiador.

Més enllà d'això, per entendre la venda cal mirar el context internacional que es vivia en aquells temps a

entra a la terra i s'hi podien arrecerar els vaixells", explica Vila.

Per la seva banda, a l'Hospitalet no va ser fins al 1923 –en plena dictadura de Primo de Rivera– que l'operació urbanística va generar malestar entre la població. Fins aleshores, les expropiacions forçoses de terres no havien aixecat polseguera. "Els pagesos no tenien poder polític i els comerciants i petits burgesos del poble no van tenir cap problema a vendre la Marina", relata Vila. Resulta curiós que, dos anys després, el 1925, el rei Alfons XIII atorgués a l'Hospitalet la categoria de ciutat. Així doncs, el municipi va perdre el mar per fer-se ciutat.

no ha estat exempt de reticències per part dels municipis que passen a formar part de Barcelona. "Fins aquell moment són pobles que s'autoabasteixen i que tenen la seva petita indústria que els permet subsistir", afirma Torras. "A la zona hi ha pagesos que baixen a Barcelona per vendre-hi els seus productes", diu Burgos.

L'objectiu de l'annexió, entre altres, és recaptatori, ja que aleshores el Regne d'Espanya està en guerra amb els Estats Units pel control de les colònies de Cuba i de Filipines, i una capital catalana amb més població suposa una millora de la fiscalitat. Així mateix, des de Madrid preocupa que el projecte pugui fer ombra a la capital espanyola.

En poc més de 50 anys, Barcelona s'ha convertit en una ciutat que passa de tenir 235.000 habitants a tenir-ne 544.000 a finals de segle, i que es prepara per arribar al milió el 1930.

EL REBOST DE BARCELONA

Mentre Barcelona anhela ser una ciutat europea, l'Hospitalet és un poble de 5.000 habitants que no rebrà l'estatus de ciutat fins al 1925. Amb tot, segons explica l'historiador Manuel Domínguez, "al tombant de segle les coses es-

tan canviant". Fins aquell moment, el poble ha estat un enclavament agrícola tal com ho és tot el Baix Llobregat. "Al delta, la zona més fèrtil d'Espanya, la producció d'arròs i de blat de moro, i després d'hortalisses, és molt important", detalla Domínguez. Anteriorment, la vinya havia estat un conreu notable a la zona, però a causa de la fil·loxera del 1880 i del 1890 acaba desapareixent.

Per a l'historiador Jesús Vila, les zones de Viladecans, Gavà, Sant Boi, el Prat i Castelldefels són, aleshores, les més rellevants des d'un punt de vista agrícola. "S'arriben a fer tres collites l'any perquè són terres molt productives i es beneficien de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recull", diu. "Alimenten la mà d'obra de la gran ciutat", afegeix.

Malgrat això, ja en aquells anys es pot començar a intuir el que serà el futur industrial de la zona. El fet que el territori estigui regat pel Llobregat, un riu eminentment industrial, permet els primers esbossos d'una indústria incipient. "Hi haurà fàbriques tèxtils a Santa Eulàlia i de construcció al que avui és el barri de Sant Josep", assenyala Domínguez. Amb tot, no serà fins al 1915 que es viurà un boom demogràfic i industrial.

"Al delta del Llobregat s'hi feien tres collites l'any perquè eren terres molt productives i es beneficiaven de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recollia"

"A fora dels murs de Barcelona no es podia construir a una distància que correspongués al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres"

EL PRIMER FERROCARRIL

Al tombant de segle, Badalona i el Baix Maresme són dos territoris avançats a la seva època. Diu la llegenda que Miquel Biada, un matoroní que ha fet fortuna a Amèrica, quan presència la inauguració del primer ferrocarril espanyol a Cuba, l'any 1837, exclama: "Quan torni al meu país uniré Barcelona amb el meu poble amb ferrocarril". Després de molts pelegrinatges, l'india compleix el seu somni el 1848. Aquell ferrocarril, el primer de tota la Península, canviarà la història del territori.

Segons la historiadora Montserrat Carreras, abans de l'arribada del tren Badalona és un poble agrícola. "Hi ha petits tallers tèxtils, però a partir de mitjans de segle es produeix un procés d'industrialització molt fort", assenyala. A la ciutat s'hi instal·len fàbriques de cristall, de galetes, de cordes per a la Marina o fàbriques tèxtils. "Aquestes indústries se situen a banda i banda del ferrocarril i, en molts casos, les mateixes fàbriques tenen petites vies de tren que enllacen amb la línia general", afirma Carreras.

El tren ràpidament atrau la població de fora fins a la regió. Així, Badalona passa de tenir 5.700 habitants el 1848 a tenir-

ne més de 19.000 el 1905. "En aquell temps, la gent canvia molt de residència perquè viu de lloguer i, en gran part, a Badalona venen de la Catalunya rural. Però més tard, cap al 1920, també arribarà molta població de la resta de l'Estat", afirma la historiadora.

La industrialització també es veu afavorida per un altre fet. La zona fabril per excel·lència del nord barceloní, Sant Martí de Provençals, està sobresaturada, i a Badalona els terrenys són més barats. Tot i que les seues seguiran a Barcelona, la burgesia de la capital catalana i alguns inversos estrangers instal·len les seves fàbriques al poble que el 1897 aconseguirà la categoria de ciutat. Al mateix temps, aquest procés d'industrialització va aparellat amb una pèrdua gradual de la pesca al municipi i, en sintonia amb el que passa a tota la metròpoli, amb el naixement d'un moviment obrer que aquell any s'intenta reprimir amb el Procés de Montjuïc. La metròpoli comença a ser la metròpoli.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Efectes col·laterals de la Cosme Toda

» Tres ocupacions a Sant Josep exigeixen més espai lliure en contraposició al projecte de l'antiga fàbrica Germans Albert, al carrer Rodés, mentre que fa poques setmanes un altre col·lectiu feia el mateix a l'edifici que acollia el gimnàs Stadium, a Prat de la Riba. Per la seva banda, el 28 d'octubre la Plataforma Pedro Álvarez va inaugurar un jardí i hort comunitari a l'avinguda de Vilafranca, als terrenys on hi havia la nau d'on van ser desallotjades desenes de persones fa un any.

Francisco J. Rodríguez
SANT JOSEP

En poc més de dos mesos, Sant Josep ha estat escenari de fins a tres ocupacions d'espais en desús. A l'agost, el grup Nabat va "alliberar" l'antiga fàbrica Germans Albert, al carrer Rodés, mentre que fa poques setmanes un altre col·lectiu feia el mateix a l'edifici que acollia el gimnàs Stadium, a Prat de la Riba. Per la seva banda, el 28 d'octubre la Plataforma Pedro Álvarez va inaugurar un jardí i hort comunitari a l'avinguda de Vilafranca, als terrenys on hi havia la nau d'on van ser desallotjades desenes de persones fa un any.

"L'hora és greu per a l'Hospitalet", avisen des de l'Espai Pedro Álvarez, que el dia 28 va fer un passi del documental *Nosotros no olvidamos*, que narra la lluita dels pares del Pedro Álva-

rez, assassinat fa 30 anys a pocs metres d'aquest indret presumptament a mans d'un policia.

El punt en comú de les tres ocupacions és la manca d'espais per al veïnat i la denúncia contra la massificació i l'augment de la construcció. I que aquesta reivindicació es faci a Sant Josep no és pas un fet menor: no debades, és el barri on està prenent forma una de les promocions urbanístiques més importants de la ciutat, la de Cosme Toda. De fet, la presentació de l'Espai Pedro Álvarez va estar coronada per les múltiples grues que estronquen l'*skyline* del barri des de fa mesos. "Hem concebut l'espai comunitari com un oasi enmig de l'actual caos urbanístic", assenyalen des de l'espai. "Un bloc menys, un parc més", reblen.

Aquest també és l'esperit del col·lectiu que ha ocupat l'antic gimnàs Stadium, abandonat des de fa una dècada. "En el context d'especulació i gentrificació que

Exterior de l'Espai Pedro Álvarez, ubicat a l'avinguda de Vilafranca, en els antics terrenys d'unes naus. Foto: Línia LH

pateix l'Hospitalet, ens sembla oportú i necessari revitalitzar aquest lloc amb un habitatge i un centre social", expressen des del col·lectiu, que fa una crida a la participació veïnal per organitzar-hi tallers i fer una biblioteca.

El que ja funciona a ple rendiment és el Centre Social Ocupat (CSO) Nabat3, l'antiga fàbrica Germans Albert, que va ser ob-

jecte de debat al passat Ple. I és que l'oposició va presentar una moció conjunta per reclamar al govern municipal que hi faci equipaments i que paralitzi l'operació que permetrà a Renfe obrir-hi un centre de formació, una demanda que també fan un grup d'entitats del barri en un comunicat recent. "No aportarà cap retorn al barri", va dir la portaveu

dels comuns, Ana González, que va llegir la moció, conjuntament amb Sonia Esplugas, del PP. Per la seva banda, el primer tinent d'alcalde, Francesc J. Belver, va recordar que cap partit va fer al·legacions en el procés de concessió a Renfe i que no s'han queixat fins que no ha estat ocupada. "És oportunisme i populisme", va etzibar Belver.

Hotels que
són autèntiques
joies *Coneix l'Especialització Monument*

B^{HH}
Gremi d'Hotels
de Barcelona

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

The advertisement features a vibrant, colorful background with various shapes and characters. In the top left, a white robot with a large eye and a red and white striped necktie stands next to a brown furry creature wearing a white t-shirt with a green lightning bolt. In the top right, a small blue and white bee flies above a green monkey-like character. In the bottom right, a man in a pink long-sleeved shirt and a green hood with ears has a surprised expression with his hands raised. In the bottom left, a stylized orange trumpet character is shown. A QR code is located in the bottom left corner.

SX3

EL NOU SX3 JA ÉS AQUÍ!
Tot un món a les teves mans

Els tècnics de l'Ajuntament han actuat recentment a la plaça de l'Escorça per combatre la proliferació de rates que han denunciat els veïns del carrer de Martí i Codolar. Els operaris van trobar-hi caus i van col·locar esquires.

Som: "Ja està bé de menjar-nos tot el que Barcelona no vol"

Francisco J. Rodríguez
SANTA EULÀLIA

A mitjan octubre es coneixia la intenció dels promotors del fracassat projecte del museu Hermitage a Barcelona d'obrir un museu immersiu a l'antiga fàbrica Godó i Trias. Batejat com *The Factory Museum*, aquest projecte seria molt diferent del de l'Hermitage a la capital catalana –i que va topat amb l'oposició de l'alcaldessa barcelonina Ada Colau–, i suposaria una inversió d'uns 50 milions que l'Ajuntament valora com a molt positiva.

Tanmateix, des de l'Associació de Veïns Som Santa Eulàlia no ho veuen igual. Cristóbal Ortega, membre de l'entitat, afirma a *Línia L'H* que aquest projecte "no tindrà cap retorn per al veïnat". "La ciutat i el barri estan mancats d'equipaments com per anar re-

Un grup inversor vol fer un museu immersiu a la fàbrica. Foto: Línia L'H

galant patrimoni a empreses privades", critica el portaveu veïnal, que lamenta que tot allò que no té sortida a Barcelona acaba recalant a l'Hospitalet. "Ja està bé de menjar-nos tot el que Barcelona no vol, no volem projectes reciclats", assenyala Ortega.

En aquest sentit, l'associació recorda que la Godó i Trias és un "element patrimonial de primer ordre" i que amb aquest projecte es corre el risc que es

malmeti el patrimoni. Amb tot, Ortega proposa que la inversió es faci en una nau abandonada del Districte Cultural, per tal que aquest espai s'obri als veïns

Sigui com sigui, caldrà veure què passa amb aquesta nova proposta per a una fàbrica que, els últims anys, havia d'acollir un centre de cuina de Ferran Adrià i el Centre de Medicina Xinesa, dos projectes fracassats que van ser anunciats a bombo i plateret.

Assemblea de les famílies de l'escola de l'octubre. Foto: AFA Paco Candel

L'escola Paco Candel reclama la construcció del nou edifici

EDUCACIÓ ▶ L'Escola Paco Candel fa més d'una dècada que funciona a barracons. El 2018 Ajuntament i Generalitat van arribar a un acord pel qual el consistori elaboraria el projecte de construcció del nou edifici i el Govern en pagaria el cost, d'uns 7,3 milions d'euros, que va avançar el consistori per accelerar-ne la construcció. Tanmateix, el febrer passat la Generalitat va avisar que només n'assumiria

sis. Des d'aleshores, el projecte està encallat, i les famílies n'estan fartes i exigeixen que es repregui el procés.

Qui també ha demanat que es desencalli el projecte ha estat el candidat d'ERC a l'alcaldia, Jaume Graells, que ha explicat que s'han adreçat a la conselleria d'Educació, del seu mateix color polític, per traslladar-los la urgència de construir el nou edifici de la Paco Candel.

Trobada | Consells de seguretat per a la gent gran

La Guàrdia Urbana va organitzar una jornada relativa a la seguretat el 20 d'octubre, en el marc del Mes de la Gent Gran. En una xerrada al poliesportiu Sergio Manzano, agents del cos van fer recomanacions orientades a la gent gran, les seves famílies i els cuidadors.

Bellvitge | El Gornal

La UB acull un homenatge a l'hospital pel 50è aniversari

HISTÒRIA ▶ El Paranimf de la Universitat de Barcelona (UB) va acollir el 27 d'octubre un acte d'homenatge amb motiu del cinquantè aniversari de l'Hospital de Bellvitge. L'activitat va comptar amb uns 300 assistents, entre els quals hi havia l'alcaldessa, Núria Marín; el rector de la UB, Joan Guàrdia; la directora general de Professionals de la Salut de la Generalitat, Montserrat Gea, i la gerent de l'hospital, Montserrat Figuerola, entre moltes altres.

En el torn de paraules, Guàrdia va definir l'Hospital de Bellvitge com un de "referència", mentre que Figuerola va valorar "la complicitat amb les universitats" com un dels "grans valors" del sistema públic de salut. "Volem seguir compartint projectes amb la Universitat de Barcelona (UB), en el Bioclúster compartit d'Innovació i Salut, generant coneixement sobre medicina de precisió, dades i intel·ligència artificial", va afegir Figuerola. En

Al Paranimf de la UB hi havia unes 300 persones. Foto: HUB

aquesta línia, Marín va destacar que l'hospital és un "equipament capdavanter en atenció hospitalària, docència i recerca", i va recordar la seva implicació, i la de la UB, en el projecte del Pla de Desenvolupament Urbànic (PDU) Biopol-Granvia.

Aquest planejament urbanístic, tanmateix, és a l'espera de saber si finalment Cal Trabal, ca-

vall de batalla per als ecologistes contraris al pla, és finalment afegit a les zones de protecció especial d'aus, o zones ZEPA, que planteja la Generalitat. De fet, el govern municipal va declarar el juliol a aquesta publicació que veia "innecessària" i "precipitada" la proposta del Govern per ampliar la protecció d'aquest espai agrícola.

Inauguració de l'acte amb la regidora, Laura García. Foto: Ajuntament

Formen 150 joves per fer un ús adequat de les pantalles

EDUCACIÓ ▶ Les noves tecnologies i les pantalles de mòbil, ordinador i tauleta, i el seu ús compulsiu, és un problema que preocupa cada cop més a la comunitat educativa, que veu com cada cop hi ha més addiccions relacionades. A més, les xarxes socials associades a la seva utilització poden anar en perjudici de l'estabilitat emocional del jovent si es fan servir de manera poc responsable.

És per aquesta raó que a finals de l'octubre el Centre Cul-

tural va acollir una jornada de formació sobre l'ús responsable de les noves tecnologies i les pantalles. Es va fer en el marc de les Jornades Formatives per a Consellers i Conselleres Escolars i Delegats i Delegades de Classe, organitzades per la regidoria de Joventut. En total 150 joves i professors van assistir als tallers, que van mostrar eines i recursos per treballar a les aules sobre l'ús de pantalles i la detecció de problemes derivats de la seva utilització abusiva.

The advertisement features a vibrant green and blue geometric background with large white 'SX3' text. It includes photos of two young people at the top, two at the bottom, and anime characters from 'Haikyuu!!' and 'Demon Slayer' in diamond-shaped cutouts. A QR code is located in the bottom left corner.

SX3

EL NOU SX3 CREIX!
TOT UN MÓN A LES TEVES MANS

Vuit de cada deu joves volen marxar

» Un estudi posa el focus en els problemes socioeconòmics que pateix el jovent de la Florida i les Planes
 » L'associació de veïns considera que cal atendre les necessitats educatives i combatre la precarietat

Francisco J. Rodríguez
LA FLORIDA/LES PLANES

Vuit de cada 10 joves del barri voldrien marxar a viure a un altre lloc. Aquesta és la principal conclusió d'un estudi elaborat per alumnes del grau superior d'Integració Social del Vilumara, que sota el patrocini de l'associació Foment de la Informació Crítica (FIC), han elaborat un estudi que assenyalava que el 83% dels joves del barri d'entre 14 i 16 anys voldrien marxar a viure a un altre lloc. Les principals causes tenen a veure amb els problemes socioeconòmics que pateixen a casa. De fet, el 33% dels enquestats no fa cap activitat de lleure perquè no se la poden permetre, assenyalava també aquest informe, que ha estat coordinat per An-

gélica Arranz i supervisat per l'antropòloga Juana Ibáñez.

Per la seva banda, Lluís Esteve, coordinador del Pla Integral de les Planes-Blocs Florida, entén les motivacions dels joves per marxar, però recorda que els joves "estimen el barri" i que del que realment volen fugir és de les situacions difícils. Un cop superades, assegura Esteve, es volen quedar a la Florida. En aquest sentit, destaca que ara mateix hi ha una trentena de projectes per fomentar l'ocupació i la formació del jovent del barri.

I és que la Florida i les Planes han estat d'actualitat les últimes setmanes arran de la detenció i posterior desterrament del raper Morad, que no es pot apropar als Blocs Florida per decisió judicial. I és que la jutgessa considera que el cantant va ser l'inductor d'uns aldarulls que van acabar

L'estudi analitza la situació dels joves del barri. Foto: Ajuntament

amb contenidors cremats. Un extrem que Morad, en una entrevista a *El Periódico*, ha negat. Amb tot, un centenar de persones, molts d'ells joves, van manifestar-se en contra de la decisió judicial el 31 d'octubre als Blocs Florida. "Volem el Morad!", van cridar.

Aquest episodi ha estat l'úl-

tim d'un serial que va començar setmanes abans, amb l'aterratge al barri de televisions d'àmbit estatal que van emetre reportatges que mostraven situacions d'inseguretat i amenaces, que van portar tres joves del barri a llegir un comunicat a la festa del centenari del barri on exigien solu-

cions a les administracions en temes de convivència i seguretat, i criticaven l'estigmatització del barri. "No volem que embrutin el nostre nom amb programes sensacionalistes que estigmatitzen la Florida", van expressar en un escrit impulsat per AEMA, l'Esplai, la Comissió de Festes i l'associació de veïns Districte IV.

Per tot plegat, des de l'Associació de Veïnes i Veïns de la Florida han expressat que el barri pateix qüestions més urgents que no pas els videoclips del Morad. "Hi ha necessitat de treballar des del punt de vista socioeducatiu amb els joves", subratlla Walaâ Hechach, secretària de l'AViV, en declaracions a *Els Matins de TV3*. "Ens hauríem de fixar més en les coses que s'haurien de fer i no s'estan fent, i no pas demanar que un jove sigui el messià de la resta d'habitants", va reblar.

Patrimoni | Restauren la font de la plaça Espanyola

En el marc de les obres de millora de la plaça Espanyola, aquest novembre han començat els treballs per restaurar l'emblemàtica font, que es netejarà, pintarà i es recol·locaran peces de ceràmica que estiguin deteriorades o hagin caigut.

Collblanc | La Torrassa

Els veïns reiteren les crítiques per l'estat del parc de la Torrassa

Francisco J. Rodríguez
LA TORRASSA

Continua sent un descampat. El parc de la Torrassa, diferenciat en dues parts -una de tènica i inhòspita, i una altra amb mancances en il·luminació - continua sent objecte de crítiques per part del veïnat. Primer de tot, pel que fa a la zona més propera al camp de futbol, un cul-de-sac travessat per sendes empinades, escombraries i excrements. Fa un any, fonts municipals van assegurar a *Línia L'H* que s'estava treballant en un projecte de "reforma integral" i "naturalització" de l'espai, però no van donar dates d'execució. I van fer bé, perquè 12 mesos després encara no s'ha fet res. "Està pendent de fer", responen des del consistori.

Recentment, a més, els veïns han denunciat deficiències al nou correcció que es va inaugurar també fa un any. I és que les

Els veïns han col·locat tanques noves per 'reparar' les malmeses. Foto cedida

tanques perimetrals s'han trencat per alguns trams, per on aprofiten els gossos per sortir. Els seus amos, a vegades gent gran, s'espanten quan els perden de vista; és per aquesta raó que alguns d'ells han pres la iniciativa i han col·locat tanques per tapar els forats, davant l'evident manca de manteniment. Així i tot, des del consistori informen que s'estan fent actuacions de manteniment tant a les tanques com a la zona infantil

del parc. Per acabar, des de Defensa el Castell denuncien la "deficient" il·luminació del camí que porta al camp de futbol. De fet, la portaveu del PP va presentar al Ple una moció per millorar l'enllumenat públic a diferents punts de la ciutat.

Amb tot, el parc de la Torrassa està lluny de ser un "epicentre" de la vida veïnal, tal com el va definir l'aleshores tinent d'alcaldia i ara alcaldessa, Núria Marín, durant la inauguració el 1999.

Els terrenys del carrer Albiol on anirà l'escola bressol. Foto: Google Maps

Pas endavant per fer una nova escola bressol al barri

COLLBLANC ▶ El Ple del mes d'octubre va aprovar per unanimitat la modificació del Pla general metropolità (PGM) al carrer Albiol, entre Mistral i l'avinguda del Torrent Gornal, que ha de permetre la construcció d'una escola bressol municipal per a Collblanc. En concret, es requalifiquen aquells terrenys com d'equipaments municipals.

D'aquesta manera, el consistori amplia l'oferta pública de llars d'infants. Ara per ara, la Xarxa d'Escoles Bressol Municipal de

l'Hospitalet està integrada per la Casa de les Flors, la Casa dels Contes, la Casa dels Arbres, la Casa del Molí, la Casa de la Muntanya i la Casa del Parc, que acullen 616 infants de la ciutat d'entre zero i tres anys.

Per altra banda, des de l'Ajuntament informen que tenen la intenció d'obrir, a més de la de Collblanc, dues escoles bressol més, en concret als barris de Can Serra i Sant Josep, que incrementaran en 300 places la xarxa municipal.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Atletisme | Sara Gallego guanya el Trofeu Campions Valors

L'exatleta de l'Hospitalet Atletisme, ara a Nike, va rebre el passat 3 de novembre el Trofeu Campions Valors, de *Mundo Deportivo* i patrocinat per la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física, i que reconeix clubs, entitats i esportistes per la seva trajectòria, valors i esperit de superació.

Foto: Judit Andreu/UE Sant Andreu

“Si un jugador s'entrena empipat perquè no juga, el perjudicat és ell”

Xavi Molist / Exentrenador del CE l'Hospitalet

“L'única espina que tinc de la meua etapa com a jugador és no haver aprofitat la temporada en què em vaig entrenar amb el primer equip del Barça, amb Bobby Robson a la banqueta i Ronaldo Nazário com a estrella. Em va faltar ambició”, se sincera Xavi Molist (Girona, 1977), actual entrenador de la UE Sant Andreu.

Toni Delgado
L'HOSPITALET

Vist amb perspectiva del temps, per què creus que et va faltar ambició?

Per mil factors. Potser no m'alimentava bé ni descansava prou. Si en aquell moment hagués fet les coses bé, potser no hauria jugat al primer equip, però és possible que hagués competit uns anys a Primera Divisió. Mai ho sabré.

En aquell Barça hi havia Juan Antonio Pizzi, que venia de ser Bota d'Or europeu i va saber triomfar com a suplent de luxe.

Quan Pizzi sortia, sabies que podia passar qualsevol cosa perquè s'hi deixava la pell. I jo també era així tant de titular com de revulsiu. El més difícil per a un jugador és acceptar el seu rol. Després del primer curs a l'FC Cartagena, el seu director esportiu creia que jo volia marxar perquè, tot i jugar molt, no era titular i venia de ser-ho en un CD Castellón que havia pujat a Segona Divisió. Jo volia continuar treballant per millorar la

meua situació i créixer. L'any següent ja sortia a l'inici.

Has tingut sempre una tolerància alta a la frustració?

No m'agradava ser suplent, però no abaixava els braços. Si un jugador s'entrena empipat perquè no juga, el perjudicat és ell. Si fa una pràctica excel·lent, estarà més a prop de ser titular.

Què penses quan veus vídeos teus com a jugador?

Quan estava a punt de retirar-me, vaig repassar el partit del meu debut a Segona, amb el Barça B i contra l'Alavés... Vaig pensar que era molt dolent! Tenia només 18 anys. Amb el temps, vas aprenent a jugar de veritat. Quan comences, desconeixes molts perquè. Ara he vist molt futbol. Potser un diumenge juguem a les 12 del migdia i a les cinc de la tarda ja he repassat el matx. La meua visió ha canviat molt.

Quina mirada té el jugador o la jugadora?

La seva. Quan era jugador i havia marcat un gol, pensava que havia jugat bé i potser ho havia fet molt

malament. Si li dius alguna cosa dolenta a un esportista, gairebé sempre pensa que està equivocada. I tu, com a director del grup, ho fas pel seu bé i el del col·lectiu.

Et vas retirar a la UA Horta.

Va ser el curs 2013-2014 i hauria penjat les botes al desembre perquè, encara que m'encantés l'adrenalina dels partits, tenia més ganes de continuar entrenant el juvenil del club que d'entrenar-me durant la setmana. Ja no gaudia

“L'Hospi em va oferir ser més professional i entrenar cinc dies”, afirma Molist

ment-ho. El tècnic em va demanar que em quedés per ajudar l'equip i m'hi vaig deixar l'ànima. Quan ja m'havia retirat, em van donar el timó del primer equip a falta de dues jornades, per salvar la categoria, i ho vam aconseguir guanyant el Manresa i el Vic. El curs següent vam ser tercers i l'altre vam pujar a Primera Catalana.

És quan reps la trucada del CE l'Hospitalet.

Sempre canvio per millorar i a la UA Horta entrenàvem tres cops a la setmana i l'Hospi m'oferia ser més professional i fer-ho a les quatre de la tarda i cinc dies.

Et van cessar el segon curs després de sumar 5 dels últims 18 punts possibles.

Correcte, però cal pensar quins van ser els rivals i que només estàvem a tres punts del primer, la UE Llagostera. La següent jornada ells descansaven i nosaltres jugàvem contra el FC Martinenc, a qui havíem superat a la primera volta per 11-0. No em van deixar l'oportunitat de continuar el repte.

Quan el passat 28 de febrer vas firmar com a entrenador de la UE Sant Andreu arribaves a un club que havia tingut quatre tècnics en 399 dies. Com et vas trobar el vestuari?

Els jugadors no creien que fos possible assolir la classificació per als play-offs. Vaig intentar trans-

metre'ls tranquil·litat i canviar alguns conceptes, sobretot en defensa. Vam tenir un punt de sort guanyant el CF Peralada al debut i vam encadenar quatre victòries consecutives. Els resultats van servir per multiplicar la confiança.

Quins són els teus propòsits més immediats aquest curs?

Recuperar els lesionats i continuar millorant cada dia. Les lligues es guanyen o es perden al final i hem d'intentar arribar molt bé al darrer tram. La plantilla està compensada. Amb tots sans serà complicat fer la convocatòria.

Al CF Badalona vas patir la teua única lesió greu.

Una doble ruptura del tendó d'Aquil·les de la cama esquerra. Quan m'estava recuperant, me'l vaig tornar a trencar. La lesió em va ensenyar a ser més pacient i a treballar molt més, perquè m'entrenava al matí, al migdia i a la tarda. Hi havia dies que podia córrer tres voltes al camp i potser l'endemà no podia ni caminar. Va ser duríssim.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

'Sentir les escultures'

El Palau de la Música Catalana acull, des del passat 27 d'octubre i fins al 4 de desembre, l'exposició *Sentir les escultures*, que explora el fort vincle que existeix entre la música i l'escultura. Es tracta d'una mostra de Naxo Farreras (Barcelona, 1951) que inclou una seixantena d'obres seves, algunes d'inèdites. Tal com ha explicat Farreras en declaracions a l'ACN, cadascuna de les escultures que formen l'exposició conviden a fer un "viatge particular". L'escultor ha recordat també al mateix mitjà que ja fa molts anys que "la música està relacionada" amb la seva feina.

Famosos

Pocs dies després d'haver guanyat el Premi Nacional de Músiques Actuals 2022 del ministeri de Cultura, i mentre està de gira per l'Amèrica Llatina, Sílvia Pérez Cruz (Palafrugell, 1983) ha anunciat que publicarà un nou disc la primavera que ve. És evident, doncs, que la reconeguda cantant viu un moment dolç. De fet, des que va debutar en solitari l'any 2012 no ha parat de conrear èxits. Per exemple, tant aquell mateix any com el 2017 va guanyar el Premi Goya a la millor cançó original, per posar música a *Blancanieves* i a *Cerca de tu casa*, respectivament. Al seu palmarès també hi ha premis Gaudí, Enderrock, Max i Butaca, entre altres. I més que en sumará.

La fitxa

QUI ÉS? **SÍLVIA PÉREZ CRUZ**

ÉS FAMOSA PER... **Ser una de les millors veus actuals**
Com a compositora ha guanyat dos premis Goya

QUÈ HA FET? **Anunciar un nou disc per a la primavera**
Després de guanyar el Premi Nacional de Músiques Actuals

A LES XARXES... **Un talent molt valorat**
Té admiradors per tot arreu i a les xarxes queda molt clar

Llibres

Judici a una bruixa catalana
Agustí Alcoberro

Un format híbrid en què ficció i no ficció se sumen per il·lustrar un episodi singular de la història: la cacera de les bruixes. La frontera entre realitat i mite es desdibuixa; tanmateix, les raons històriques i objectives del postfaci d'Agustí Alcoberro, expert en el tema, ens acosten als motius pels quals les bruixes van aparèixer en l'imaginari col·lectiu.

Teatre

El papa
Anthony McCarten

Lluís Soler i Xavier Boada es converteixen en dos pontífexs aparentment oposats com són Benet XVI, l'intel·lectual tradicionalista i ultraconservador, i Francesc, el reformista radical i extravertit. Ambdós representen a la perfecció el destí simbòlic del pontificat: decidir què és peccat i què és permisible.
Al Teatre Akadèmia de Barcelona.

Música

Direm nosaltres
Cesk Freixas

El cantautor Cesk Freixas ha convertit en cançons diversos poemes de Roc Casagran per crear el seu darrer disc, *Direm nosaltres* (U98 Music). Poeta i músic han treballat plegats per fer-ho possible. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, Freixas ha reconegut que troba a faltar que els "autors d'avui dels Països Catalans musiquin els seus poetes".

Pelis i sèries

El cuarto pasajero
Álex de la Iglesia

El Julián, un divorciat de 50 anys amb problemes econòmics, recorre a una aplicació per compartir el seu cotxe amb desconeguts i, especialment, amb algú que ja no ho és tant: la Lorena, una jove que viatja sovint a Madrid. El conductor vol aprofitar el trajecte per confessar-li els seus sentiments, però un inquietant passatger provocarà un gir inesperat.

ESTILS DE VIDA

Al·lèrgia a la tardor o als àcars?

Foto: Freepik

i SALUT

Associem les al·lèrgies a la primavera, però la tardor també en provoca unes quantes. Sobretot a conseqüència de l'augment de les concentracions d'àcars en la pols domèstica. Allò que coneixem popularment com al·lèrgia a la pols no és altra cosa que una reacció als àcars, uns aràcnids mil·limètrics que s'alimenten de la pols i de les restes de pell humana que es queden retingudes en coixins, llençols o sofàs. Les restes dels seus àpats són les que provoquen als humans esternuts, moqueig, congestió nasal, llagimeig i envermelliment dels ulls. Però la cosa es pot complicar i derivar en asma i sensació d'ofec, especialment en el cas dels infants.

El problema és que la tardor és el caldo de cultiu perfecte per als àcars, especialment amb el clima mediterrani. Els nivells de concentració a les llars poden arribar a duplicar-se o fins i tot a triplicar-se, en comparació amb els mesos d'estiu, per culpa de l'increment de la humitat. A més, les recents temperatures tan altes, pròpies de finals d'estiu, afavoreixen la reproducció dels àcars, cosa que els multiplica encara més. L'única opció, a banda de la immunoteràpia, és mantenir-los a ratlla.

Les claus

VENTILACIÓ

Si ventileu les habitacions diverses vegades al dia, reduireu la presència dels àcars

LLUM

La llum solar els perjudica, per això és una bona idea deixar-ne entrar la màxima possible a la llar

ASPIRAR

Quan escombrem, el que fem és remoure la pols i redistribuir-la: és molt millor aspirar-la

FUNDES

Les persones especialment sensibles haurien de fer servir fundes antiàcars o roba de llit sintètica

Foto: Freepik

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

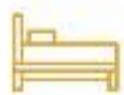
BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es